

Interview

Van roeping tot beroep

Is *Mea*, het vermakelijke romandebuut van de populaire weblogger Willemijn Dicke (1970), nu een sleutelroman of niet? Dicke's hoofdpersoon Mea van Os is een universitair hoofddocent van middelbare leeftijd. Ooit was de wetenschap haar roeping; nu is het haar beroep. Mea houdt zich staande tussen ijdele hoogleraren en ambitieuze postdocs en ze is vastbesloten er alsnog een professoraat uit te slepen. Waarom ook niet? Mea weet best dat zij als middelmatig getalenteerd wetenschapper niet onderdoet voor de meeste van haar hooggeleerde collega's. Willemijn Dicke, zelf hoofddocent Bestuurskunde aan de TU Delft, kent het milieu waarover ze schrijft. 'Het stikt hier van de Mea's', zegt ze vrolijk, als

er naar het autobiografische gehalte van haar roman wordt geïnformeerd. 'Mea is het prototype van de ambtenaaronderzoeker; ze doet niets anders dan oude artikelen recyclen. En daarin is ze geen uitzondering, eerder regel.' Dicke, die zegt te genieten van haar werk aan de TU Delft, vertelt dat ze in haar roman de ergernissen over het universitaire bestaan van zich af wilde schrijven. En ja, natuurlijk deed ze daarvoor inspiratie op bij de verschillende vakgroepen waar ze werkte. Lachend vertelt ze over een vakgroep waar 'iedereen boos thuiszat, al dan niet overspannen'. Ze heeft, zegt ze, 'zowel met nijd als met plezier geschreven', en dat lees je aan haar roman af. De grootste verrassing was voor Dicke dat ze gaandeweg steeds meer waardering begon op te brengen voor haar hoofdpersoon. 'Ze weigert slachtoffer te zijn, terwijl ze het toch niet makkelijk heeft. Dat vind ik sympathiek.' In de roman krijgt Mea onverwacht de kans geboden een interessant onderzoek te doen, maar net op dat moment wordt ook Mea's volwassen dochter ernstig ziek. Dat brengt Mea in een lastig parket. Gaat

ze zorgen — iets waar ze niet echt voor in de wieg lijkt gelegd — of kiest ze voor de wetenschap? Dicke: 'Mea zoekt met heel veel moeite een middenweg en wordt daar uiteindelijk ook voor beloond.' Vindt Dicke ten slotte dat iemand die wetenschappelijk niet top is — zoals Mea — bestaansrecht heeft aan een universiteit? Opgewekt zegt Dicke: 'Ach, er zijn zo veel rollen op de universiteit. De een is een goede docent, de ander houdt een vakgroep bij elkaar. Niet iedereen hoeft briljant onderzoek te doen, maar nuttig, dát moet je wel zijn. Je moet uiteindelijk iets bijdragen.'

MARIEKE SMITHUIS

**'MIDDELMAAT
IS DE REGEL
HIER OP DE
UNIVERSITEIT'**

WILLEMIJN DICKE

Mea

Willemijn Dicke, uitgeverij Atlas, 237 blz., € 18,50

